

een hoogtepunt. Kuiper waarschuwde voor de schriftkritiek en had daarbij vooral de ethischen op het oog. In de Schrift is niets toevalligs. 'Ze ontstond niet vanzelf, maar werd te weeg gebracht naar een vast bestek. Reeds in Gods eeuwig decreet lag het oorspronkelijk waarvan de Schrift die wij ontvingen slechts de ongave afdruk is'.³³ Vandaar dat hij enige tijd later kon schrijven 'dat hetgeen in de Heilige Schrifturen staat, zonder eenige twijfeling geloofd moet worden, OMDAT HET ER-

Deze rede is, zo wordt wel gezegd, door Kuipers latere geestverwanten veelvuldig geciteerd, wellicht meer nog dan de hoofdstukken in zijn *Encyclopaedie* die over de Schrift handelen.³⁵ De rede is betrekkelijk compact en bovendien minder dubbelzinnig dan de betreffende hoofdstukken in de *Encyclopaedie*. Toch mogen de verschillen tussen deze rede uit 1881 en Kuipers visie zoals neergelegd in de *Encyclopaedie* niet worden overdreven.³⁶ Ook daar is het hem te doen om de zekerheid des geloofs. De schriftleer wordt namelijk behandeld als deel van de epistemologie. Ook overigens vinden we allerlei elementen uit 1881 terug.

Kern van Kuipers schriftleer is dat Openbaring en Schrift heel dicht bij elkaar liggen.³⁷ Echte kennis van God, archetypische kennis, bestaat slechts bij God zelf. Van die kennis is de ectypische kennis Gods een afdruk. Deze kennis van God is via een historisch proces in de bijbel terecht gekomen. Dat proces is echter niet buiten God omgegaan. Kuiper spreekt in dit verband over de grafische inspiratie. Hij omschrijft die als 'die leiding door den Geest Gods aan den geest der schrijvers, verzamelaars en redacteuren van de Heilige Schrift gegeven, waardoor deze ὅτι γράφει zulk een gestalte aannamen, als dit in den Raad des heils, onder de mediae gratiae, door God voor zijn Kerk gepraedestineerd was'.³⁸ De Schrift is gemaakt overeenkomstig een plan dat alleen aan God bekend was. God heeft de schrijvers van de boeken van de bijbel zo geschapen en geleid, dat zij precies hebben gemaakt wat Hij wilde.³⁹ Zo komt God zelf ons nabij: 'Het kan bij de Heilige Schrift nooit zijn een God *van verre*, en nu die Schrift iets, wat God mij *uit* die verte toezendt. Veeleer biedt de telefoon het beeld, dat hier de werkelijkheid vertolkt. God wel een God van verre, maar die juist door en in de Schrift u nadert; u zijn tegenwoordigheid ontsluit; en u toespreekt, alsof gij vlak bij Hem stondet en Hij Zijn vleugelen over u uitspreidde'.⁴⁰ Zo wordt de marge tussen Openbaring en